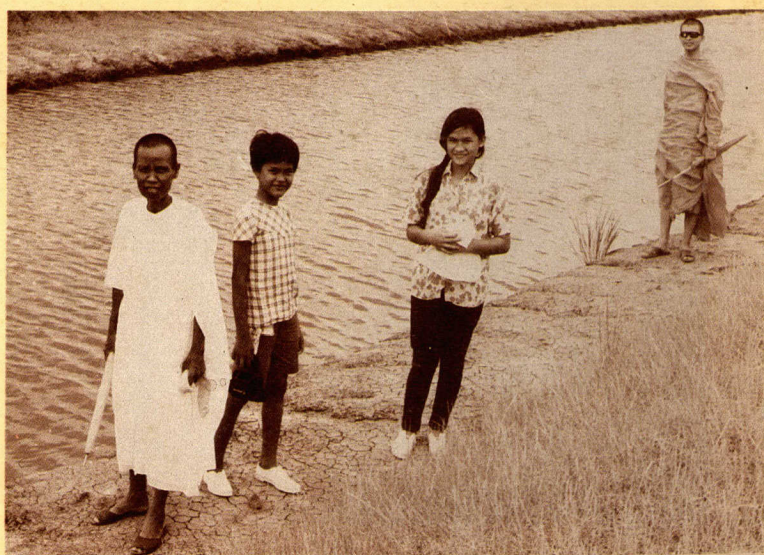

ยายคิดเผยแพร่วิชาธรรมกาย

“ยายก็นึกว่า เอ...เราจะต้องหาแผ่นดิน
สักแห่งหนึ่งนะ ยายก็คิดได้ให้คนไปขอแผ่นดิน
ขอ ๕๐ ไร่ เขาให้หมดเลย ๑๙๖ ไร่ ยกให้หมด
ผืนเลยเชียวนะ ก็ส่งหลวงพ่อดิตตสิโวมาก่อนมา
เฝ้าแผ่นดินไว้ พอวันเสาร์ยายก็จะขึ้นรถมาที่
หน้าวัดทุกเสาร์ ๆ สร้างวัดใหม่ ๆ เป็นท้องถิ่น
นะไม่มีอะไรเลย เกือบตายกว่าจะเอาวัดลง กว่า
จะสร้างวัดได้เหนื่อยจังเลย ยายเหนื่อยจนเป็น
โรคขาดอาหาร

สมัยแรก ๆ นะ เข้ามากินข้าวแล้วก็นั่งธรรมะ
นั่งถึงห้าโมงกลางวัน พอห้าโมงกลางวันแล้วก็ลงไป
ช่วยเขาปลูกต้นไม้ ห้าโมงเย็นก็อาบน้ำอาบท่าขึ้นมา
นั่งธรรมะไปจนถึงสี่ทุ่มถึงจะได้นอน

สมัยนั้นคนเขายังไม่ค่อยศรัทธาพระของยาย
เขาศรัทธายาย ยายก็ไปบอกบุญคนนั้น บอกบุญคนนี้
ให้เขามาช่วยสร้างดินที่บ้าง สร้างครัวบ้าง แล้วก็
วางแผนให้พระไม่ต้องออกไปรับบาตร ยายหุงข้าวเลี้ยง
ทำอย่างนี้ อยู่ ๆ มายายก็อายุมาก ยายก็ไม่มีแรงเดิน
ไม่ไหว เขาเอายายไปหาหมอจุฬา หมอเป่าว่าเขาบอกว่า
ยายไม่มีโรคอะไรหรอก เป็นโรคขาดอาหาร ยายนะ
ทำงานมากที่สุดเลยจนกระทั่งป่วย”

